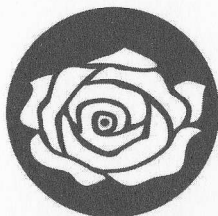

CINEMATOGRAFUL SINGURĂȚII

Cuvânt înainte: Horia Gârbea

NEUMA
Editura

Cuvînt înainte.....	7
---------------------	---

Cap. I Binecuvîntare

Binecuvîntare	11
Rugăciunea dimineților.....	12
Semnele singurătății.....	13
Nunta.....	14
Prefacere	15
Cununie.....	16
Dor	17
Diseară la ceai.....	18
Fluturii orbi.....	19
Întîlnire.....	20
Evaluare	21
Devenire.....	22
Taina.....	23
Revelație	24
Profeție.....	25

Cap. II David și Batșeba

David și Batșeba	29
David și femeia lui Urie.....	30
Plîngerea lui David.....	31
Dumnezeu întoarce fața către David.....	32
David o cheamă pe Batșeba	33
Femeia lui Urie	34
Laudă Batșebeii.....	35
Zbuciumul lui David.....	36
Lamentarea lui David.....	37
David îndreptându-se către Batșeba	38

David cere mâna Batșebeii.....	39
Psalmistul și Batșeba	40
David ispitit de Batșeba	41
Batșeba ca o carte	42
David cuprins de friguri	43
David la groapa pruncului.....	44
David scrie Psalmul 50	45
Remușcarea lui David	46
Ispitirea lui David	47
Coșmarul lui David.....	48
Lamentarea lui David.....	49
Tânguirea lui David	50
David aduce cinstire Batșebeii.....	51
David în introspecție	52

Cap. III Smerenie

Versuri fără aripi	55
Lângă mașina de scris	56
Fără îndoieli	57
În brațele tale	58
Poemul acesta	59
Lectura	60
Smerenie	61
Mea culpa.....	62
Întâlnire fatală	63
www.Lira21.ro	64
Ziua întâi	65
Ochii.....	66
Delir	67
Marginea fricii	68
Condamnare	69
Numele corect	70
Referințe critice.....	71

Mereu am știut
că degetele dreptei mele
au fost făcute
în zi de sărbătoare,
cu ele fac și desfac
semne de binecuvântare,
pe care le înmulțesc mereu.

Cu ele înalț jertfe de mântuire
care coboară între voi
împărțind bucurii,
cu ele ridic potirul,
să luați veșnicia.

Când le împreunez la rugăciune,
se îmbracă cu nume de sfinți
știuți și neștiuți,
să ne transformăm toți,
în nuntași veșnici,
lângă bucatele Martei,
ca niște fii ai Mariei,
născuți din speranță.

De la primul apel,
mă afund gri
în focul razelor de dimineață.

Griul meu e străvechi
dar nu antic,
știind că la Dumnezeu
un secol face cât o clipită.

Ies de acolo îmbăiat,
ca privirea unui prunc de țată
înfășurat în aureola îngerului păzitor.

De afară se aud zgomote de oase,
tropotind pe trotuare
și mă scobor în urechea internă,
să-mi fac rugăciunile
adunate din norii cei mai firavi.

Cred că aş putea scrie o carte
cu norii aceștia,
dar ei se varsă mereu în oameni.

Pluteam într-o dezamăgire
surâzătoare,
ca în oglinda unei dimineți
întârziate.

Oamenii răi sunt greoi,
spuneai ca dintr-un înalt -
numai zborul alb
poate intra
în cercul de apă.

Ascultă norii cum se împerechează:
îmbulzeala îngerilor
la cinematograful singurătății
nu ți se pare un semn?

Cu fiecare psalm rostit
strivesc păcatul,
mă umplu de tine
cea îmbrăcată
în rochie de mireasă,
vindecată de Luca.

Mă aștepți la capătul
unui vers,
cu brațele întinse,
sar de pe un picior pe altul,
ca un copil.

Ne învăluim în aureola
sfinților bizantini,
tu plângi ca din icoană:
"Pahar mântuirii voi lua
și numele Domnului voi chema".

Prefacere

Doamne, de ce nu mi-ai prins
până acum gândul,
în retina heruvimilor
celor cumiști?

De ce privirea lor s-a lipit doar acum
de fruntea mea,
ca sărutul cel cald?

De ce nu mi-ai cuprins până acum
rugăciunea
în întrebările toate?

De ce doar acum
îți văd mâinile
în florile sfinților din veșnicie?

A trebuit să mă hrănesc
mai întâi, cu Trupul Tău,
să devii hrană cuvintelor mele,
să te cânt în imn,
să vărs clepsidra veșniciei întreagă,
spre fericirea-împreună.